

Sygn. akt I CZ 169/04

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

SSA Elżbieta Strelcow

w sprawie z powództwa „J.” Spółki z o.o.

przeciwko „F.” Spółce z o.o.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 grudnia 2004 r.,

zażalenia strony powodowej

na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 13 lipca 2004 r., sygn. akt [...],

**oddala zażalenie; zasądza od strony powodowej na rzecz
pozwanego 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł zwrotu kosztów
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W. wyrokiem z dnia 27 marca 2003 r. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 190.437,58 zł. wraz z kosztami procesu i umorzył postępowanie w pozostałej części.

Wyrok ten zaskarżyły apelacjami obie strony.

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 27 kwietnia 2004 r. oddalił apelację pozwanego, a apelację powoda odrzucił, jako niedopuszczalną i orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Orzeczenie o odrzuceniu apelacji powoda Sąd uzasadnił tym, że wprawdzie żądanie powoda dotyczące kwoty 34.387,63 zł. obejmowało również zasądzenie od tej kwoty odsetek, poczynając od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 2 lipca 1999 r., zaś Sąd Okręgowy zasądził od setki od 18 marca 2002 r., to jednakże w wyroku tym nie ma rozstrzygnięcia o odsetkach za wcześniejszy okres. W związku z tym apelacja powoda w przedmiocie odsetek zaskarża nieistniejące orzeczenie, wobec czego podlega odrzuceniu, jako niedopuszczalna. Zdaniem Sadu Apelacyjnego, gdyby nawet przyjąć, że rozstrzygnięcie o wspomnianych odsetkach zawarte jest w punkcie wyroku Sądu Okręgowego „umarzającego postępowanie w pozostałej części”, to środkiem odwoławczym od umorzenia postępowania jest zażalenie. Powód uchybił zaś terminowi do wniesienia zażalenia, tak więc i z tej przyczyny jego zażalenie, błędnie nazwane apelacją, podlegało odrzuceniu.

Powód zaskarżył rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego o odrzuceniu jego apelacji (zażalenia) kasacją.

Postanowieniem z dnia 13 lipca 2004 r. Sąd Apelacyjny odrzucił tę kasację, jako niedopuszczalną, uznając, że orzeczenie o odrzuceniu apelacji może być, stosownie do treści art. 393¹⁸ k.p.c., skarżone zażaleniem.

W zażaleniu na to postanowienie Sądu Apelacyjnego, powód wnosił o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozstrzygnięcie o odrzuceniu apelacji powoda znalazło się w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 kwietnia 2004 r., w którym tenże Sąd ustosunkował się do apelacji obu stron. Nie ulega wątpliwości, że rozstrzygnięcie w tym przedmiocie jest w istocie postanowieniem, tyle tylko, że zamieszczonym w wyroku, w którym Sąd orzekał jednocześnie merytorycznie o apelacji pozwanego. Stosownie do treści art. 392 k.p.c. spośród postanowień jedynie postanowienia sądu drugiej instancji kończące postępowanie o odrzuceniu pozwu i o umorzeniu postępowania podlegają zaskarżeniu kasacją. Postanowienie o odrzuceniu apelacji nie należy do żadnej z tych dwu kategorii postanowień, a zatem, jak to słusznie przyjął Sąd Apelacyjny, podlegało zaskarżeniu zażaleniem, a nie kasacją (art. 393¹⁸ § 2 k.p.c.). W tej sytuacji odrzucenie przez Sąd Apelacyjny kasacji powoda, jako niedopuszczalnej, było prawidłowe, a kwestionujące to rozstrzygnięcie zażalenie polegało oddaleniu na podstawie art. 393¹⁸ w zw. z art. 397 § 2 i art. 385 k.p.c., z obciążeniem strony powodowej kosztami postępowania zażaleniowego, stosownie do zasady z art. 98 § 1 k.p.c.